

การส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการผ่านกิจกรรม KAFE 4 ART :
กรณีศึกษาสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

Enhancing Academic Publication Inspired by KAFE4ART Activity participation:
A Case Study of Institute for Population and Social Research (IPSR), Mahidol University

เอื้อมเดือน แก้วสว่าง^{1*} และ ภคพร พุทธิโกษา¹

Auemduen Kaewsawang^{1*} and Phakaporn Phuttakosa¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาลักษณะการรับรู้และการมีส่วนร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART ซึ่งเป็นกิจกรรมส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ และมุ่งวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการของบุคลากรสายวิชาการและกิจกรรมการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ผ่านกิจกรรม KAFE 4 ART ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เน้นศึกษาเฉพาะบุคลากรสายอาจารย์ นักวิจัย และนักวิจัยโครงการของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและดำเนินการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) จากตัวอย่าง 58 คน ผลการศึกษา พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ และมีการรับรู้หรือได้ยินเกี่ยวกับกิจกรรม KAFE 4 ART เป็นอย่างมาก รวมทั้งมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมประมาณ 1-4 ครั้ง และมีความพึงพอใจกับกิจกรรมนี้ระดับมาก นอกจากนี้ พบว่า สถานะการทำงานมีความสัมพันธ์ต่อการเขียนผลงานทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ โดยกิจกรรม KAFE 4 ART เป็นกิจกรรมเสริมแรงทางบวก ที่มุ่งเน้นสนับสนุนกระบวนการผลิตผลงานวิชาการ ผ่านการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และความรู้ระหว่างนักวิชาการด้วยกัน ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงรูปแบบความต้องการของผู้เข้าร่วมกิจกรรมในเรื่องระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจกรรม ซึ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมบางท่านได้สะท้อนในเรื่องการบริหารจัดการเวลาที่ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ เนื่องจากมีภาระงานที่หนักอยู่ และระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม KAFE 4 ART ยังน้อยเกินกว่าที่จะสะท้อนภาพความสำเร็จของกิจกรรมได้ เนื่องจากการเขียนผลงานทางวิชาการต้องใช้ระยะเวลา ในการกลั่นกรองการเขียนและวิเคราะห์ รวมทั้งรอการตอบรับผลงานตีพิมพ์จากวารสารวิชาการอีกด้วย

คำสำคัญ: การตีพิมพ์/ ผลงานวิชาการ/ กิจกรรมเสริมแรงทางบวก

Abstract

This article aims to study the participant's perception on KAFE4ART activity. This activity was launched to enhance academic publication. The article also aims to analyze the relationship between the output of academic publication produced by academic staff and the participation of KAFE 4 ART Activity. The sample of the study is focusing particularly on the academic staff which are the lecturers, researchers and project research officers of Institute for Population and Social Research (IPSR), Mahidol University. Quantitative method were utilized and Chi-Square Test has been done for the sample of 58 cases. The findings of the study revealed that IPSR lecturers, the main study sample, perceived highly the KAFE 4 ART Activity and participated 1-4 times of experiences in the activity with high level of satisfaction. In

¹ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

¹ Institute for Population and Social Research, Mahidol University

* Corresponding author: auemduen.kae@mahidol.ac.th

addition, the statistical significant implication of working status related to academic writing has been found. This is in line with Skinner's Operant Conditioning Theory that the KAFE4ART Activity is the positive reinforcement emphasized on the output process encouraged by achieving the mutual knowledge discussion and opinion exchange. The findings of this study facilitates the learning of participant's type of requirement concerning the period of time appropriately for conducting the activity, reflected by the incomplete participation of some participants due to the heavy workload and the time for conducting the activity is too limited to illustrate the achievement of the activity, this due to the fact that the academic writing must be taken a longer time for consideration and analysis as well as the acceptance for journal publishing.

Keywords: Publication/ Academic Paper/ Positive Reinforcement

1. บทนำ

ผลงานทางวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อนักวิชาการ ถือเป็นผลงานถ่ายทอดความรู้ วิชาการ และประมวลความคิด อย่างเป็นระบบแบบแผน และมีการสรุปประเด็นความรู้ที่ได้จากการศึกษา และแสดงข้อเสนอแนะและความคิดเห็นในทางวิชาการได้อย่างชัดเจน ความรู้ที่ได้จากผลวิจัยหรือผลงานวิชาการที่ไปสู่มนุษย์ทุกคนทั่วไปนั้นจะมีคุณค่าอย่างยิ่ง เมื่อได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์และพัฒนาความรู้ต่อยอดออกไป โดยการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์นั้น อาจอยู่ในการเขียนผลงานหรือนำเสนอผลงานในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อส่งต่อความรู้ให้ผู้อ่านหรือผู้รับฟังได้เข้าใจง่าย และผลงานวิชาการจะมีผลต่อหน่วยงานที่สังกัด เนื่องจากโดยผลงานนั้นเป็นสิ่งบ่งบอกถึงศักยภาพทางด้านวิชาการ ประกอบกับสถานศึกษาต้องรับการตรวจประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งหน่วยงานที่มีบุคลากรตำแหน่งอาจารย์และนักวิจัย ต้องรับผิดชอบองค์ประกอบด้านการวิจัย ซึ่งมีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการตีพิมพ์เผยแพร่ ที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่ได้ระบุไว้ [1]

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นองค์กรการศึกษาแห่งหนึ่ง ซึ่งมีพันธกิจหลักที่สำคัญในการทำวิจัยเชิงทฤษฎี และประยุกต์ด้านประชากรศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยสะท้อนให้เห็นในยุทธศาสตร์ที่ 1 : Excellence in research with global and social impact เพื่อให้มีความคิดในเชิงยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่การถ่ายทอดความรู้และกระจายความรู้เพื่อถ่ายทอดสู่สังคม สถาบันฯ เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว จึงมีเป้าหมายให้กับอาจารย์และนักวิจัย ถ่ายทอดความรู้เพื่อเป็นประโยชน์เชิงวิชาการและสังคม โดยมีระบบสนับสนุนการตีพิมพ์

ผลงานวิชาการระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมในเรื่องตีพิมพ์ผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยจัดโครงการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ในรูปแบบต่าง ๆ และหนึ่งในกิจกรรมนั้น คือ กิจกรรม KAFE 4 ART (เป็นสัญลักษณ์แทนคำว่า Coffee Time for Article) ซึ่งเป็นเวทีวิชาการในรูปแบบธรรมชาติของการพูดคุย ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย พร้อมรับประทานอาหารว่างและกาแฟ แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นในกลุ่มอาจารย์และนักวิจัย เพื่อเป็นตัวช่วยให้อาจารย์และนักวิจัยผลิตผลงานวิชาการเพิ่มมากขึ้นต่อไป

การศึกษานี้ มุ่งตอบโจทย์คำถามในสวนประโยชน์ของกิจกรรมว่า ช่วยในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ และบรรลุเป้าประสงค์สิ่งที่สถาบันฯ ต้องการจะไปให้ถึงหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาโครงการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการต่อไป สถาบันมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในกลุ่มอาจารย์และนักวิจัยในแขนงต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการสร้างสรรผลงานวิจัยที่มีคุณค่าอย่างต่อเนื่อง คือ การจัดกิจกรรมการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ “โครงการ KAFE 4 ART” คือ การจัดกิจกรรมเวทีวิชาการในรูปแบบธรรมชาติของการพูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นในหมู่อาจารย์และนักวิจัย เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมเสมือนสภากาแฟ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ของสถาบันฯ ที่ได้รับการตีพิมพ์มาพูดคุยและบอกเล่าถึงประสบการณ์ในการเขียนบทความวิชาการ หรือถ่ายทอดศิลปะในการเขียนบทความและได้รับการตอบรับตีพิมพ์ให้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับรู้และรับทราบ เพื่อเป็นการสร้างวัฒนธรรมองค์กรของการแลกเปลี่ยนความรู้ขึ้น และ

เพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้อาจารย์และนักวิจัยได้ผลิตผลงานทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมนี้ จัดขึ้นทุกวันที่ 1 และที่ 3 ของเดือน เวลา 14.00 เป็นต้นไป ณ ชั้น 4 ของอาคารประชาสังคมอุดมพัฒน์ ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของสถาบันฯ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะการรับรู้และการเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการของบุคลากรสายวิชาการและกิจกรรมการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการผ่านกิจกรรม KAFE 4 ART

2. วัสดุและวิธีการ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยแบ่งขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Survey) เช่น หนังสือ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาจากการวิจัยภาคสนาม (Field Survey) โดยใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสำรวจกลุ่มประชากรที่เป็นบุคลากรสายอาจารย์ นักวิจัย และนักวิจัยโครงการของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

ขอบเขตการวิจัย

เน้นศึกษาเฉพาะบุคลากรสายอาจารย์ นักวิจัย และนักวิจัยโครงการของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา รายงานข้อมูลที่เป็นคะแนนเฉลี่ยและร้อยละ และการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) โดยเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการของบุคลากรสายวิชาการกับกิจกรรมการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ผ่านกิจกรรม KAFE 4 ART

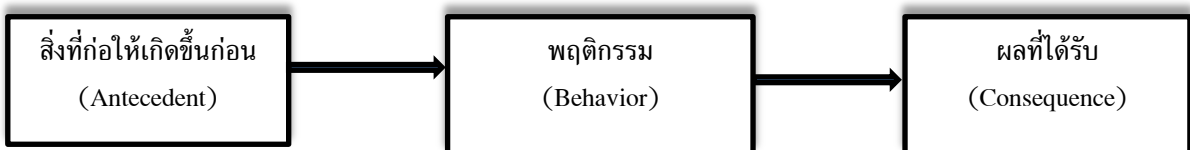
กรอบแนวความคิดการวิจัย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงการการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ IPSR โดยผ่านกิจกรรม KAFE 4 ART ได้นำทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) โดยมีพื้นฐานแนวคิดคือ สิ่งแวดล้อมและประสบการณ์เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม และผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ (Skinner's Operant Conditioning Theory) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักการในการศึกษาพฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เกิดขึ้น โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Response) อันจะเชื่อมโยงการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ที่จะมีส่วนช่วยในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการของกลุ่มเป้าหมาย [2]

ลักษณะของทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ มีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่แล้ว เกิดจากมนุษย์เป็นผู้ลงมือหรือปฏิบัติเอง (Operant Behavior) โดยพฤติกรรมที่สกินเนอร์ได้อธิบายไว้ จะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังภาพที่ 1

นอกจากนี้ สกินเนอร์ ยังได้แบ่งพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้แบบ Type S (Respondent Behavior) คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ และไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เช่น ความรู้สึกต่าง ๆ การกระพริบตา หรือน้ำลายไหล เป็นต้น
2. พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้แบบ Type R (Operant Behavior) คือ พฤติกรรมที่เกิดจากเราเป็นผู้กำหนด หรือตั้งใจที่จะแสดงออกมา โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน เช่น การกิน นั่ง นอน ยืน เดิน วิ่ง ขับรถ อ่านหนังสือ เป็นต้น และพฤติกรรมของมนุษย์ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของเงื่อนไขโดยเน้นไปที่การเสริมแรง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญหลังจากที่มีการตอบสนองขึ้น หรือทำตามเงื่อนไขแล้ว หากได้รับการเสริมแรงที่เหมาะสม จะมีโอกาสที่เกิดขึ้นอีก หรือมีพฤติกรรมนั้น ๆ บ่อยขึ้น และหากลดลงการเสริมแรงลงเมื่อใด การตอบสนองจะลดลงเมื่อนั้น

ภาพที่ 1 ภาพทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ [3]

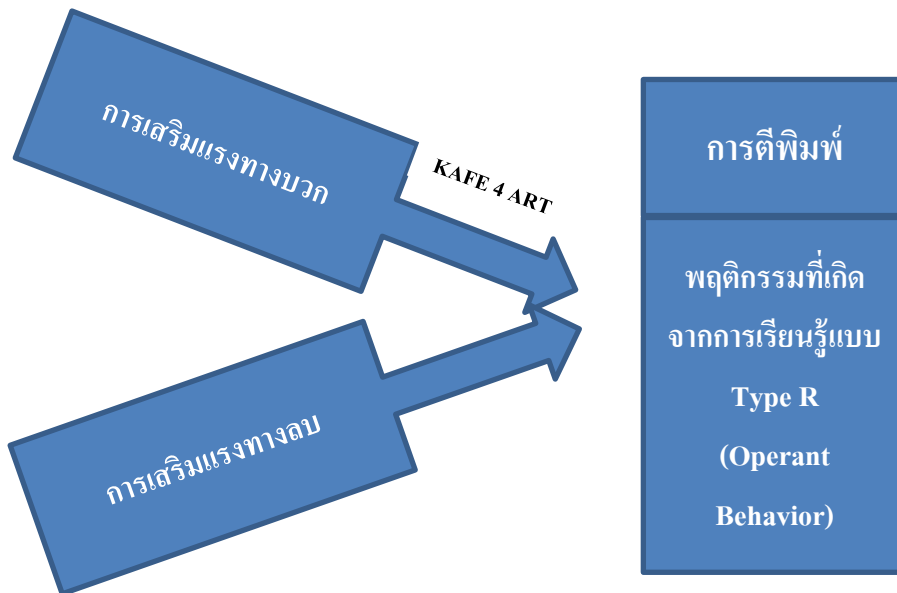
ลักษณะเงื่อนไขของการเสริมแรงนั้น จะมี 2 ประเภท คือ

1.การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) คือ การกระทำใด ๆ ทำให้บุคคลพึงพอใจ ทำให้เกิดการตอบสนองมากขึ้นหรือทำให้เกิดพฤติกรรมบ่งชี้ขึ้น เช่น การได้รับคำชมเชยการได้รับอาหาร

2.การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) คือ การพยายามทำให้เกิดการตอบสนองเพิ่มขึ้นหรือเกิดพฤติกรรมเพิ่มขึ้น เมื่อกำจัดสิ่งเร้าที่ไม่พึงประสงค์ออกไป เช่น การลดการดูดำ การไม่เกิดความวิตกกังวล เป็นต้น

กิจกรรม KAFE 4 ART ถือเป็นกิจกรรมเสริมแรงทางบวก ที่มุ่งให้ผู้เข้ากิจกรรมได้เขียนผลงาน

และได้ตีพิมพ์ โดยกิจกรรมจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของผู้ที่ประสบความสำเร็จในเรื่องการตีพิมพ์มาแล้ว มาถ่ายทอดให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับรู้เพื่อเป็นแรงผลักดันให้อาจารย์และนักวิจัย ได้ผลิตผลงานและตีพิมพ์ได้มากขึ้น และการนำแนวคิดของสกินเนอร์ มาใช้ในการประเมินโครงการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานวิชาการ โดยผ่านกิจกรรม KAFE 4 ART นี้ จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่จะได้และสิ่งที่จะต้องดำเนินการ เพื่อให้การตีพิมพ์ผลงานวิชาการของบุคลากร บรรลุเป้าหมายที่ต้องการในเรื่องตัวชี้วัดของการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ และเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรต่อไปในอนาคต

ภาพที่ 2 การเสริมแรงทางบวก และทางลบ

3. ผลการวิจัย และอภิปรายผล

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานตัวอย่าง

ประเภท	ปัจจัย	ร้อยละ
เพศ (N = 57)	ชาย	22.8
	หญิง	77.2
สถานะการทำงาน (N = 53)	อาจารย์	47.2
	นักวิจัยสถาบัน	20.8
	นักวิจัยโครงการ	32.0
การได้ยินหรือรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม KAFE 4 ART (N = 57)	เคย	89.5
	ไม่เคย	10.5
การเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART (N = 58)	เคย	70.7
	ไม่เคย	29.3

ประเภท	ปัจจัย	ร้อยละ
จำนวนครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART (N = 57)	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	29.8
	1-4 ครั้ง	47.4
	5 ครั้งเป็นต้นไป	22.8
ความพึงพอใจกับกิจกรรม KAFE 4 ART (N = 40)	น้อยที่สุด	2.5
	น้อย	2.5
	ปานกลาง	27.5
	มาก	50.0
	มากที่สุด	17.5

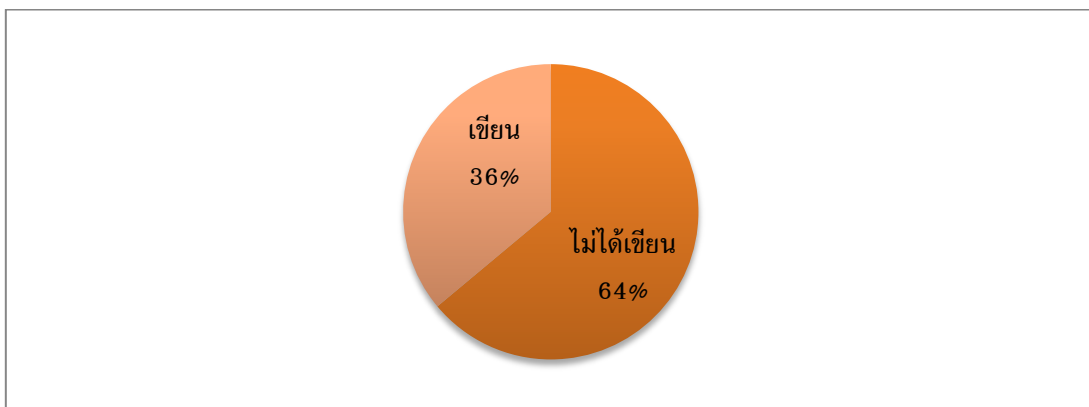
ตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย อาจารย์ นักวิจัยสถาบันฯ และนักวิจัยโครงการ รวมทั้งสิ้น 58 คน (ตารางที่ 1) เป็นเพศชายร้อยละ 22.8 และเพศหญิงร้อยละ 77.2 โดยเกือบครึ่งหนึ่งของตัวอย่างเป็นอาจารย์ (ร้อยละ 47.2) รองลงมาเป็นนักวิจัยโครงการ (ร้อยละ 32.0) มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 20.8) เป็นกลุ่มนักวิจัยสถาบันฯ

เมื่อศึกษาถึงการได้ยินหรือรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม KAFE 4 ART พบว่า ส่วนใหญ่ของตัวอย่าง (ร้อยละ 89.5) เคยได้ยินหรือรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมฯ และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 10.5) ไม่เคยได้ยินหรือรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมฯ ดังกล่าว ประมาณกว่าสองในสามของตัวอย่าง (ร้อยละ 70.7) มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมฯ และหนึ่งในสาม (ร้อยละ 29.3) ไม่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนครั้งของการเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART พบว่า ตัวอย่างมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม 1-4 ครั้ง มากที่สุด (ร้อยละ 47.5) รองลงมาไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมฯ (ร้อยละ 29.8) มีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 22.8) ที่มีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมฯ 5 ครั้งเป็นต้นไป

เมื่อสอบถามถึงความพึงพอใจของกิจกรรม KAFE 4 ART พบว่า ครึ่งหนึ่งของตัวอย่าง (ร้อยละ 50) มีความพึงพอใจมาก รองลงมามีความพึงพอใจปานกลาง (ร้อยละ 27.5) มีความพึงพอใจมากที่สุดมีเพียงร้อยละ 17.5 และมีความพึงพอใจน้อยและน้อยที่สุดมีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.5

บทความทางวิชาการ นับเป็นผลงานที่สำคัญของสถาบันการศึกษา เป็นผลงานที่แสดงศักยภาพของนักวิชาการ เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดทางวิชาการและคุณภาพของผู้เขียนและสถาบันที่สังกัดอยู่ และหนึ่งในนั้น คือ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีนิทานว่า “ปัญญาของแผ่นดิน” และมีวิสัยทัศน์ที่จะก้าวเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยตั้งเป้าหมายที่ผลงานตีพิมพ์ ซึ่งสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ได้ตอบรับในหลักการของยุทธศาสตร์และถือเอาผลงานการตีพิมพ์เป็นตัวชี้วัดสำคัญของสถาบันฯ

เมื่อศึกษาถึงสัดส่วนของผู้เขียนบทความวิชาการในปี พ.ศ.2558 หลังจากที่ได้มีนโยบายและส่งเสริมและสนับสนุนแล้ว พบว่า ประมาณกว่าครึ่งหนึ่งของตัวอย่าง (ร้อยละ 64) ไม่ได้มีการเขียนผลงานวิชาการ (ภาพที่ 2) และมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 36) มีการเขียนผลงานวิชาการ

ภาพที่ 3 สัดส่วนผู้เขียนผลงานวิชาการในปี พ.ศ.2558

การเขียนบทความทางวิชาการ เปรียบเสมือนกิจกรรมตั้งต้นที่นำไปสู่ความสำเร็จในการตีพิมพ์ อย่างไรก็ตาม เส้นทางการเขียนบทความเพื่อให้ได้รับการตอบรับการตีพิมพ์ เป็นเส้นทางที่ต้องอาศัยเวลา ความอดทน และความอุตสาหะอย่างยิ่งยวด ส่งผลให้ผู้เขียนบางส่วน ไม่สามารถดำเนินงานจนสำเร็จได้ในขณะที่บางส่วนใช้เวลามากกว่า 1 ปีในการผลิตบทความ ซึ่งทำให้บทความที่ถูกส่งลงในวารสารที่รวบรวมในแต่ละปีส่วนหนึ่งเป็นผลงานที่เริ่มผลิตในปีที่ผ่านมา เมื่อศึกษาถึงร้อยละผู้เขียนผลงาน และตัวชี้วัดความสำเร็จด้านเขียนผลงานวิชาการ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ในตัวอย่างจำนวน 56 ราย (ตารางที่ 2) พบว่า

ระดับที่ 1 การเขียนบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสาร ผลการศึกษาพบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของ

ตัวอย่าง (ร้อยละ 60.7) ไม่ได้เขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ และ 2 ใน 5 ของตัวอย่าง (ร้อยละ 39.3) มีการเขียนบทความเพื่อลงตีพิมพ์

ระดับที่ 2 การส่งบทความลงในวารสารที่มี Peer Review ผลการศึกษาพบว่า โดยส่วนใหญ่ของตัวอย่าง (ร้อยละ 58.9) มีการส่งบทความที่เขียนเรียบร้อยแล้ว ส่งไปลงวารสารที่มี Peer Review และมีส่วนน้อย หรือร้อยละ 41.1 ไม่ได้ส่งบทความดังกล่าว (บทความบางส่วนถูกผลิตในช่วงปีที่ผ่านมา)

ระดับที่ 3 ได้รับการตอบรับการตีพิมพ์ในเอกสาร ผลการศึกษาพบว่า 3 ใน 4 ของตัวอย่าง (ร้อยละ 75) ได้ส่งบทความและได้รับการรับการตีพิมพ์ในเอกสาร และอีกร้อยละ 25 ไม่ได้มีการส่งบทความไป

ตารางที่ 2 ร้อยละผู้เขียนผลงาน และตัวชี้วัดความสำเร็จด้านการเขียนผลงานวิชาการ

ประเภท	ปัจจัย	ร้อยละ
เขียนบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (N = 56)	เขียน ไม่ได้เขียน	39.3 60.7
ส่งบทความลงในวารสารที่มี Peer Review (N = 56)	ส่ง ไม่ได้ส่ง	58.9* 41.1
ได้รับการรับการตีพิมพ์ในเอกสาร (N = 56)	ได้ ไม่ได้	25.0* 75.0

*บทความที่ส่งไปยังวารสาร และบทความที่ได้รับการตอบรับตีพิมพ์บางชิ้นถูกเขียนก่อนปี พ.ศ. 2558

ตารางที่ 3 สัดส่วนผู้เขียนผลงานจำแนกตามสถานะการทำงาน การเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART และผลการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

ประเภท	ปัจจัย	***ร้อยละ ผู้เขียนบทความ (%)	P-value
สถานะการทำงาน	อาจารย์	64.0	0.01**
	นักวิจัยสถาบัน	27.3	
	นักวิจัยโครงการ	11.8	
การเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART	เคยได้ยิน/เคยรับรู้	39.2	0.78
	ไม่เคยรับรู้	33.3	
ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART	เคยเข้าร่วม	41.5	0.69
	ไม่เคยเข้าร่วม	35.7	
ความพึงพอใจกับกิจกรรม KAFE 4 ART	น้อยที่สุด	0	0.52
	น้อย	0	
	ปานกลาง	54.5	
	มาก	35.0	
	มากที่สุด	57.1	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

*** ร้อยละของผู้เขียนบทความไม่ครบจำนวน 100 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากไม่ได้นำผู้ที่ไม่เขียนบทความรวมเข้ามาด้วย

เมื่อศึกษาถึงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถานะการทำงาน การเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART การได้ยินหรือรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมฯ ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมฯ และความพึงพอใจกับกิจกรรมฯ กับการผลิตผลงานตีพิมพ์ของบุคลากรสาขาวิชาการ เพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะคู่ตัวแปรที่นำมาศึกษา ในตัวอย่าง จำนวน 58 ราย (ตารางที่ 3) ผลการศึกษาพบว่า สถานะการทำงาน มีความสัมพันธ์ต่อการเขียนผลงานทางวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 สามารถอธิบายผล ได้ดังนี้

สถานะการทำงาน พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของตัวอย่างที่จะเขียนผลงานทางวิชาการ เป็นอาจารย์ (ร้อยละ 64.0) รองลงมาคือกลุ่มนักวิจัยสถาบันฯ (ร้อยละ 27.3) และมีส่วนน้อย (ร้อยละ 11.8) ที่เป็นนักวิจัยโครงการ อาจเป็นเพราะอาจารย์จำเป็นต้องมีบทบาทและหน้าที่ทางวิชาการ ที่จะต้องศึกษาและพัฒนาความรู้ทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการแสดงความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีภาระงานที่ต้องปรากฏผลงานทางวิชาการให้เห็นอย่างเด่นชัด [4] ดังนั้น อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้อาจารย์ต้องมีการเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ และศักยภาพของตนเองมากกว่ากลุ่มนักวิจัยสถาบันฯ หรือนักวิจัยโครงการบวกกับมาตรฐานในการขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นของอาจารย์ จำเป็นต้องมีการเขียนผลงานทางวิชาการที่มีการกำหนดเผยแพร่ตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการอย่างเด่นชัด

นอกจากนี้ ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART การได้ยินหรือรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมฯ ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมฯ และความพึงพอใจกับกิจกรรมฯ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเขียนบทความวิชาการ อาจจะเป็นเพราะกลุ่มประชากรที่ศึกษามีจำนวนจำกัด ข้อมูลไม่พอในการศึกษาความสัมพันธ์ ทำให้มีการกระจายของข้อมูลไม่เพียงพอที่จะทำให้ข้อมูลสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการทดสอบ ชี้ให้เห็นว่า การรับรู้และการมีส่วนร่วมในกิจกรรม KAFE 4 ART ไม่มีความสัมพันธ์กับการเขียนบทความ ปรากฏหนึ่งในสาม (ร้อยละ 39.2) ของผู้ที่เคยได้ยินหรือเคยรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม KAFE 4 ART เขียนบทความทางวิชาการ ซึ่งเป็นสัดส่วนเท่า ๆ กับผู้ที่ไม่เคยรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมมาก่อน (ร้อยละ 33.3) ในขณะที่ร้อยละ 41.5 ของผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART เขียนบทความทางวิชาการ

ซึ่งเป็นสัดส่วนที่มากกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (ร้อยละ 35.7)

ความพึงพอใจกับกิจกรรม KAFE 4 ART ไม่มีความสัมพันธ์กับการเขียนผลงานทางวิชาการ โดยมีผู้ที่พึงพอใจมากที่สุด (ร้อยละ 57.1) รองลงมาพึงพอใจปานกลางเขียนบทความวิชาการ (54.5 ตามลำดับ) และผู้ที่พึงพอใจมาก (ร้อยละ 35.0) อย่างไรก็ตาม แม้ผลการทดสอบทางสถิติจะไม่บ่งชี้ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรม KAFE 4 ART และการเขียนผลงานทางวิชาการ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มผู้ที่พึงพอใจน้อยและน้อยที่สุด

อภิปรายผล

การเขียนผลงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อนักวิชาการและองค์กรหรือสถาบันทางการศึกษา เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับหน่วยงาน หรือองค์กรที่สังกัดอยู่ โดยผลงานวิชาการนั้นเป็นการถ่ายทอดเนื้อหา ความคิด และกลั่นกรองความรู้ที่ได้ศึกษาและประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ให้สาธารณชนได้เข้าใจ และมีประโยชน์ในวงกว้างของสังคม การเขียนผลงานวิชาการนั้น อาจเกิดจากหลาย ๆ ปัจจัยประกอบกัน หรือแรงจูงใจของการเขียนผลงานวิชาการที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบจะเห็นว่า กลุ่มคนที่เข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART เขียนผลงานทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ เนื่องจากต้องมีบทบาทและหน้าที่ในการเขียนบทความวิชาการ และทำผลงานทางวิชาการประเภทต่าง ๆ เพื่อรวบรวมผลงานนั้นในการขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานในอนาคต นอกจากนี้ เคยได้ยินหรือรับรู้เกี่ยวกับกิจกรรม KAFE 4 ART รวมถึงเคยเข้าร่วมกิจกรรมฯ ดังกล่าวนี้ด้วย นอกจากนี้ มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมนี้ จำนวน 1-4 ครั้ง เท่านั้น เนื่องจากตัวอย่างอาจจะไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม และต้องบริหารจัดการเวลาของตัวเองเพื่อจะได้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้ รวมถึงกิจกรรมนี้อาจจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่าเดิม และกระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการเขียนบทความเพิ่มมากขึ้นด้วย ในกิจกรรม KAFE 4 ART ผู้ร่วมกิจกรรมฯ มีความพึงพอใจระดับมาก เนื่องจากเล็งเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ดี และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางวิชาการระหว่างกันในกลุ่มอาจารย์กับนักวิจัยอีกด้วย

ในสัดส่วนของผู้เขียนบทความวิชาการในปี พ.ศ. 2558 จะสังเกตว่าส่วนใหญ่ไม่ได้มีการเขียนบทความผลงานวิชาการ อาจเป็นเพราะ สถาบันฯ เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจทางด้านวิจัย เน้นการทำวิจัยเป็นลำดับแรก และการดำเนินการวิจัยนั้น จะต้องมีการเก็บข้อมูลและเขียนรายงานผลการวิจัยเพื่อตอบโจทย์การทำวิจัยนั้น จึงอาจจะไม่มีเวลาเพียงพอในการเขียนบทความวิชาการควบคู่ไปด้วย และการเก็บข้อมูลของตัวอย่างนี้ จะรวมเก็บข้อมูลกับกลุ่มนักวิจัยโครงการร่วมด้วย ซึ่งกลุ่มนักวิจัยโครงการ อาจจะไม่มีความจำเป็นมากนักที่จะต้องเขียนผลงานวิชาการเพื่อรวบรวมในการขอตำแหน่งที่สูงขึ้น และภารกิจหลักของนักวิจัยโครงการ คือ การดำเนินวิจัยของโครงการนั้น ๆ ให้สำเร็จตรงตามเวลาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนั้น ๆ จึงอาจจะส่งผลให้ในภาพรวม มีสัดส่วนที่มีผู้ที่ไม่เขียนผลงานวิชาการมากกว่ากลุ่มที่เขียนผลงานวิชาการก็เป็นได้

หากจะกล่าวถึงตัวชี้วัดความสำเร็จด้านการเขียนผลงานวิชาการแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ได้มีการเขียนบทความ ในทางกลับกันบุคลากรที่ได้เขียนบทความก็มีการส่งบทความวิชาการลงในวารสารที่มี Peer Review และยังไม่ได้รับการตีพิมพ์ในเอกสาร อาจจะเป็นสาเหตุที่กำลังรอฟังผลจากเจ้าของวารสารอยู่ หรือการเขียนบทความทางวิชาการนั้น เมื่อส่งผลงานวิชาการไปแล้ว จะต้องใช้เวลาในการตอบรับหรือแก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะของ Peer Review จึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ยังไม่ได้การตอบรับการตีพิมพ์ของเจ้าของวารสารวิชาการ อีกทั้งการเขียนผลงานวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ยังต้องมีเรื่องที่กำลังถึงค่า Impact Factor ที่สูงของวารสารที่จะส่งผลงานตีพิมพ์บทความอีกด้วย

นอกจากนี้ จะสังเกตเห็นว่า สถานะการทำงาน มีความสัมพันธ์กับการเขียนบทความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอาจารย์ที่จะต้องเขียนผลงานทางวิชาการประเภทต่าง ๆ และปัจจุบันมหาวิทยาลัย ได้ผูกโยงเรื่องบทความทางวิชาการไว้กับ Raking ต่าง ๆ ที่มีการประเมินผลจากบทความวิชาการในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งเน้นไปที่กลุ่มของอาจารย์มหาวิทยาลัยเสียเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น จึงเป็นตัวกระตุ้นและแรงผลักดันให้อาจารย์ต้องเขียนบทความส่งวารสารต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะทฤษฎีการวางเงื่อนไขของสกินเนอร์ ที่ได้วางเงื่อนไขของการเสริมแรงไว้ 2 รูปแบบ คือ

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforce ment) ที่อาจารย์มีภาระงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จึงจำเป็นต้องมีผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงยิ่ง ๆ ขึ้นไป เมื่อได้รับความก้าวหน้าในอาชีพหรือได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น จะเกิดความพึงพอใจ ก็ส่งผลให้เกิดการตอบสนอง หรือเขียนบทความเพิ่มมากขึ้นนั่นเอง

2. การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforce ment) เห็นได้จากอาจารย์ของมหาวิทยาลัย เมื่อไม่ได้มีผลงานการตีพิมพ์บทความ อาจส่งผลกระทบกับหน้าที่การงาน และความก้าวหน้าในอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มอาจารย์ที่เข้าโครงการสู่มหาวิทยาลัยวิจัย : Talent Management การจ้างต่อในปีต่อ ๆ ไป มหาวิทยาลัยจะมีการพิจารณาผลการปฏิบัติงานตามข้อตกลงเป็นหลัก หากอาจารย์ที่เข้าสู่โครงการ Talent Management มีผลการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามข้อตกลง ก็อาจจะต้องไม่ถูกจ้างต่อไป

กิจกรรม KAFE 4 ART เป็นกิจกรรมประเภทกิจกรรมเสริมแรงทางบวกตามแนวคิดของ Skinner [5] ที่มุ่งเน้นสนับสนุนกระบวนการการผลิตผลงาน ผ่านการพูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และมุมมองระหว่างนักวิชาการที่สนใจสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง ผู้นำการอภิปรายในแต่ละสัปดาห์จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันในกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยเน้นเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการตีพิมพ์ ซึ่งจัดเป็นการยกย่องให้เกียรติแก่ความสำเร็จนั้นในอีกทางหนึ่ง อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ทางสถิติได้ชี้ให้เห็นถึงความไม่สัมพันธ์กันระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรม KAFE 4 ART และ การเขียนผลงานทางวิชาการ โดยสามารถนำไปสู่ข้อสังเกตในเชิงมหภาคได้ 4 ประการ คือ

1. การเสริมแรงทางบวกเพียงอย่างเดียว อาจไม่สามารถช่วยกระตุ้นให้นักวิจัยในสถาบันฯ เขียนผลงานทางวิชาการได้ การรับรู้ในกิจกรรม การมีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม และ ความพึงพอใจในกิจกรรม KAFE 4 ART บ่งชี้ถึงความไม่สัมพันธ์กันระหว่างกิจกรรมและการเขียนบทความ ซึ่งอาจเป็นผลจากรูปแบบกิจกรรมมุ่งเน้นที่จะเสริมแรงทางบวกเพียงด้านเดียว [6] อย่างไรก็ตาม ความไม่สัมพันธ์กันระหว่างกิจกรรม KAFE 4 ART และ การเขียนบทความ มีแนวโน้มที่โยงไปสู่ข้อสรุปใหญ่ได้น้อย ที่ชี้ว่าการเสริมแรงทางบวกเพียงอย่างเดียว อาจไม่สามารถช่วยกระตุ้นให้นักวิจัยในสถาบันฯ เขียนผลงานทางวิชาการได้ เนื่องจากผลสรุปในภาพใหญ่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนอื่นๆที่สถาบันฯ ได้ดำเนินงานอยู่ภายใต้

โครงการส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ เช่น การให้เงินรางวัลแก่บทความที่ได้รับการตอบรับตีพิมพ์ การประกาศความสำเร็จในเครือข่ายนักวิจัย กิจกรรม writeshop เป็นต้น ซึ่งผลการวิเคราะห์ความสำเร็จของกิจกรรมอื่น ๆ จะมีส่วนช่วยชี้ชัดข้อสรุปในส่วนนี้ได้เป็นอย่างดี และนอกจากนี้ผลงานวิจัยที่ผ่านมาก็ได้ชี้ให้เห็นว่า ความล้มเหลวของกิจกรรมเสริมแรงทางบวกมักจะไม่ใช่ผลที่ถาวร หรือเกิดขึ้นในระยะยาว [7] ความล้มเหลวของกิจกรรมเสริมแรงทางบวกอาจเกิดขึ้นเฉพาะบางช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งได้ ในขณะที่เมื่อภาวะแวดล้อมเหมาะสมกิจกรรมเสริมแรงทางบวกดังกล่าว อาจส่งผลกระตุ้นพฤติกรรมได้อีก หรือ กิจกรรมเสริมแรงทางบวกในรูปแบบอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน อาจมีความเหมาะสมกว่าในการกระตุ้นพฤติกรรม [8]

2. กิจกรรม KAFE 4 ART รูปแบบอาจจะไม่เหมาะสมในการช่วยกระตุ้นให้นักวิจัยในสถาบันฯ เขียนผลงานทางวิชาการได้ ลักษณะกิจกรรมที่จัดขึ้น จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วม สอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กร และเป็นรูปแบบกิจกรรมที่มุ่งตรงไปสู่วัตถุประสงค์ของการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมที่ต้องการ [9] ความไม่สัมพันธ์กันระหว่างกิจกรรม KAFE 4 ART และ การเขียนบทความจึงอาจเป็นผลจากความไม่เหมาะสมในรูปแบบกิจกรรมที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วม และวัฒนธรรมองค์กร โดยรูปแบบกิจกรรมเป็นการรับประทานอาหารว่างในระหว่างการพูดคุยอย่างผ่อนคลาย แม้เนื้อหาของการสนทนาจะเป็นเรื่องการตีพิมพ์และแนวทางวิเคราะห์ทางวิชาการก็ตาม คณาจารย์และนักวิจัยบางท่านมีเสียงสะท้อนกลับมายังผู้จัดว่าไม่มีเวลา เนื่องจากมีภาระกิจในการเก็บข้อมูล และเขียนรายงาน โดยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ได้กำหนดกรอบภาระงานของอาจารย์ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) งานวิจัย/ผลงานวิจัย 2) งานการเรียนการสอน 3) งานบริการวิชาการ 4) งานบริหารทั่วไป (ส่วนรวม) [10] โดยได้กำหนดกรอบค่าน้ำหนักความรับผิดชอบ การปฏิบัติงานของอาจารย์ไว้อย่างชัดเจนว่า จำเป็นต้องปฏิบัติงานในกิจกรรมเหล่านี้ให้ครบถ้วน โดยให้ งานวิจัย และงานการเรียนการสอน เป็นงานที่ต้องปฏิบัติเห็นหลัก แต่ไม่สามารถละทิ้งงานบริการวิชาการ และงานบริหารทั่วไป (ส่วนรวม) ได้ ซึ่งภาระงานที่หนักเหล่านี้เป็นอุปสรรคสำคัญในการเปิดใจรับกิจกรรม KAFE 4 ART

3. ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม KAFE 4 ART ยังน้อยเกินกว่าที่จะสะท้อนภาพความสำเร็จ

เนื่องจากความสำเร็จของกิจกรรม KAFE 4 ART ได้เริ่มดำเนินการภายหลังจากกิจกรรมได้เริ่มขึ้นเพียง 9 เดือน ซึ่งอาจจะยังเป็นช่วงเวลาที่สั้นเกินไปที่จะประเมินผลไปยังความสำเร็จในการกระตุ้นให้นักวิจัยเขียนบทความทางวิชาการ ซึ่งถือเป็นเป้าหมายที่ต้องใช้เวลา ความอดทน และความอดสาหะเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกัน กรอบผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีเพียงกลุ่มอาจารย์ นักวิจัย และนักวิจัยโครงการ ที่มีจำนวนไม่มากนัก เนื่องจากสถาบันวิจัยประชากรและสังคม เป็นหน่วยงานขนาดเล็กในมหาวิทยาลัยมหิดล ตัวอย่างที่จำกัดสามารถส่งผลต่อการวิเคราะห์ทางสถิติได้ [11]

4. กิจกรรม KAFE 4 ART จัดขึ้นในปี พ.ศ. 2557 และมีการเก็บข้อมูลในกลุ่มอาจารย์ นักวิจัย และนักวิจัยโครงการในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งผ่านกิจกรรมไปได้ไม่นานนัก การจะวัดผลสำเร็จของกิจกรรมนี้ในเรื่องการตีพิมพ์ผลงานอาจจะยังไม่ได้ปรากฏอย่างเด่นชัด แต่หลังจากนั้น จะเห็นว่าผลงานตีพิมพ์ของอาจารย์และนักวิจัยจะมีให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมในปีถัดมา (ปี พ.ศ. 2559) ซึ่งพบว่ามีการตีพิมพ์ผลงานวิชาการของอาจารย์และนักวิจัยเพิ่มมากขึ้น [12] ส่งผลให้สัดส่วนจำนวนการตีพิมพ์บทความในวารสารที่เป็นที่ยอมรับต่อจำนวนบุคลากรสายวิชาการในปีปฏิทิน 2559 มีค่าผลงานวิชาการ 1 คน ต่อ 1 เรื่องซึ่งสถาบันฯ ไม่เคยได้มาปรากฏเหตุการณ์นี้มาก่อนเลย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิเคราะห์ผลของกิจกรรมที่ดำเนินงานอยู่ภายใต้โครงการส่งเสริมการตีพิมพ์ในเรื่องอื่น ๆ ด้วย เพื่อเชื่อมโยงความสำเร็จของโครงการฯ และการเสริมแรงทางบวกอาจจะไม่เพียงพอ อาจจะต้องมีการเสริมแรงทางด้านอื่น ๆ เป็นตัวช่วย ที่จะให้กิจกรรมนี้บรรลุผลมากกว่านี้

2. ในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ควรเป็นกิจกรรมไม่รบกวนเวลาของบุคลากร เนื่องจากบุคลากรมีภาระงานอื่น ๆ ด้วย ไม่เช่นนั้นอาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรม

3. การดำเนินงานต้องมีการติดตามและประเมินผลของกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากกิจกรรมการส่งเสริมการตีพิมพ์ก็ต้องใช้ผลระยะยาวเป็นน้ำหนัก

4. การวัดผลความสำเร็จของกิจกรรม อาจจะมีการวัดผลหลังจากกิจกรรมผ่านไป 1-2 ปี เพื่อให้โอกาสนักวิชาการได้ทำผลงานได้เป็นที่ประจักษ์ ก่อนที่จะมีการวัดผล

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานชิ้นนี้จะสำเร็จไม่ได้ หากปราศจาก ผศ. ดร.จรัมพร โห้ลำยอง ที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงทุกกระบวนการในการจัดทำบทความชิ้นนี้ และผู้วิจัยขอขอบพระคุณ โครงการ Writing Club และ รศ.ดร.ชื่นฤทัย กาญจนะจิตรา ที่กรุณาให้คำแนะนำ และแง่คิดในการเขียนบทความวิชาการที่ดี และถูกต้อง รวมทั้งคุณสุภาณี ปลื้มเจริญ ที่เป็นผู้ผลักดันและติดตามผลงานนี้ให้สำเร็จ ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ นักวิจัย และนักวิจัยโครงการทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณทุกท่าน มา ณ โอกาสนี้

4. เอกสารอ้างอิงและบรรณานุกรม

1. ลีคณา พูลเจริญ. แนวทางส่งเสริมการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารของคณาจารย์และนักวิจัย. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม.[เข้าถึงเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2559]; 3(1).95-109.เข้าถึงได้จาก http://e-jodil.stou.ac.th/filejodil/11_3_500.pdf
2. สุรางค์ ไคว้ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2556.
3. ครูบ้านนอกดอทคอม.ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์[อินเทอร์เน็ต].[เข้าถึงเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2560].เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com/96>; 2559.
4. มหาวิทยาลัยมหิดล. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยการกำหนดภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. 2559.(อัดสำเนา);2559.
5. Skinner, B. F. About behaviorism. Vintage; 2011.
6. Charlesworth, R., & Hartup, W. W. Positive social reinforcement in the nursery school peer group. Child Development, 993-1002;1967.
7. Slade, P. D., & Owens, R. G. A dual process model of perfectionism based on reinforcement theory. Behavior modification, 22(3), 372-390; 1998.
8. Walker, H. M., & Buckley, N. K. The use of positive reinforcement in conditioning attending behavior. Journal of Applied Behavior Analysis, 1(3): 245-250; 1968.
9. Falk, J. L.The nature and determinants of adjunctive behavior. Physiology & Behavior, 6(5): 577-588; 1971.
10. มหาวิทยาลัยมหิดล. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. แบบบันทึกเป้าหมายผลการดำเนินงานสายวิชาการ ปีงบประมาณ 2558; 2558.
11. Button, K. S., Ioannidis, J. P., Mokrysz, C., Nosek, B. A., Flint, J., Robinson, E. S., & Munafò, M. R. Power failure: why small sample size undermines the reliability of neuroscience. Nature Reviews Neuroscience, 14(5): 365-376; 2013.
12. มหาวิทยาลัยมหิดล. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม.รายงานประจำปี 2559. นครปฐม: มหาวิทยาลัย; 2560.